

רע"פ 5156/20 - נג'אח אבו סביח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5156/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: נג'אח אבו סביח

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים ברע"פ 33695-07-20 מיום 22.7.2020
שניתן על ידי כב' השופטת חנה מרים לומפ

בשם המבקשת: עו"ד פדל מרה

החלטה

1. ביום 15.7.2020 הגישה המבקשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ס' אלבו), שדחה את בקשת המבקשת להאריך את מועד כניסתו לתוקף של צו ההריסה השיפוטי שניתן במסגרת גזר הדין בתו"ב 49713-03-18 ביום 26.11.2018.

ביום 22.7.2020 דחה בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ח' מ' לומפ) ברע"פ 33695-07-20 את הבקשה.

2. הבקשה שלפניי הינה בקשת רשות ערעור על בקשת רשות ערעור. סעיף 254ט(ט) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 קובע כך:

254ט. (ט)

החלטת בית המשפט בבקשה לעיכוב ביצוע לפי סעיף זה דינה כדין החלטה אחרת של בית המשפט והיא ניתנת לערעור לפני בית המשפט ש לערעור אם ניתנה לכך רשות מאת שופט של בית המשפט של ערעור.

3. מלשון החוק עולה אפוא כי החלטה בבקשה לעיכוב ביצוע לפי סעיף 254ט לחוק, דינה כדין החלטה אחרת של בית המשפט, והיא ניתנת לערעור לפני בית המשפט של ערעור אם ניתנה לכך רשות. אני סבור כי במקרה בו הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט של ערעור, לא ניתן להגיש בקשת רשות ערעור נוספת, לערכאה גבוהה יותר (ראו והשוו: רע"פ 4207/96 מדינת ישראל נ' פרידן (20.1.1997), בגדרו קבע בית המשפט כי "אין זכות ערעור או זכות ערר אלא אם כן קבע המחוקק הראשי ערכאה המוסמכת לדון בערעור או בערר" ודחה את בקשת רשות הערעור בנימוק שאין לבית המשפט סמכות לדון בה). כאמור בחוק, ולמען הסדר הטוב, יובהר כי סעיף 254ט(ט) לחוק חל רק במקרים בהם מוגשת בקשה לעיכוב ביצוע צו סופי מכוח סעיף 254ט לחוק.

4. לאור זאת ולאור כל האמור לעיל, לא ניתן להגיש בקשת רשות ערעור נוספת, ודין הבקשה שלפניי להידחות.

5. סוף דבר, הבקשה נדחית וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ב' באב תש"ף (23.07.2020).

ש ו פ ט